

DZIESIĘCIOLECIE WIELKOPOLSKIEGO PARKU NARODOWEGO

Z okazji jubileuszu dwudziestolecia Wielkopolskiego Parku Narodowego, w dniach 19—21 września 1977 odbyła się w Poznaniu pod patronatem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego ogólnopolska konferencja naukowa na temat „Parki narodowe w planowaniu przestrzennym”. Została ona zorganizowana przez Radę i Zarząd Wielkopolskiego Parku Narodowego, Sekcję Fizjografii i Poznański Oddział Urbanistów Polskich oraz Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu. A oto fragmenty ze sprawozdania o konferencji zamieszczonego w 4 zeszytach z 1978 r. „Chrońmy przyrodę ojczystą”:

„W pierwszym dniu konferencji odbyła się sesja naukowa poświęcona 20-leciu utworzeniu WPN. Sesję otworzyła i przewodniczyła obradom prof. dr Izabela Dąbaska (UAM) — przewodnicząca Rady Parku. Z tej uroczystej okazji wręczono 9 osobom odznaczenia resortowe Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego za zasługi dla regionu wielkopolskiego w dziedzinie ochrony przyrody. W imieniu Ministra odznaczenia wręczył prof. dr T. Szczęsny. Ponadto 7 osób udekorowano medalami, ufundowanymi przez Dyрекcję Parku za zasługi dla WPN (..).

W czasie obrad sesji wygłoszono 12 referatów ujmujących zagadnienia historyczne, organizacyjne, przestrzenne i naukowe (...). Cykle referatów przedpołudniowych i popołudniowych kończyły się dyskusją.

W drugim dniu sesji, zgodnie z programem, odbyły się zajęcia terenowe w dwóch grupach — zwiedzającej tereny chronione Parku oraz w grupie zwiedzającej otulinę i strefę międzyrezerwatową. W czasie tych zajęć uczestnicy mieli okazję zapoznania się z wieloma zagadnieniami naukowymi, organizacyjnymi i przestrzennymi WPN. W dyskusji poruszono m. in. bardzo ważną i trudną do rozwiązania sprawę zanieczyszczeń emitowanych na tereny chronione przez przemysł chemiczny w Luboniu oraz przez indywidualne, chaotycznie rozbudowujące się ogrodnictwo szklarniowe wewnątrz Parku. Dyskutowano także nad spornymi problemami zakładów lecznictwa zamkniętego i otwartego w obrębie Parku, nad potrzebą poszerzenia granic i włączenia do Parku innych terenów o wysokiej wartości przyrodniczej i naukowej. Sprawy te należą do głównych trosk Dyrekcji i Rady Naukowej Parku, która obecnie składa się z 10 stałych członków oraz około 20 rzeczoznawców, stale współpracujących z Radą (...).

W trzecim dniu konferencji (21 IX 1977 r.) odbyła się sesja naukowa na temat: „Parki narodowe w planowaniu przestrzennym”, podczas której przedstawiono projekt sieci obszarów chronionych w Polsce (doc. J. B. Faliński), omawiano system obszarów chronionych jako formy ochrony środowiska (doc. W. Różycka), a także zreferowano zasady zagospodarowania przestrzennego obszarów chronionych (mgr B. Król). Przedstawiono też plany zagospodarowania przestrzennego oraz prognozy rozwoju dwóch niżowych parków narodowych — Białowieskiego i Kampinoskiego. Po refratach odbyła się dyskusja, obejmująca wszystkie zagadnienia poruszane w ciągu trzech dni konferencji”.